

og jeg har formodentlig adskillige Overraskelser i Vente. Der er vel neppe nogen Grund til i al Almindelighed at fortsætte eller genoptage den Generaldebat, der har været ført om disse Sager, og som jo ogsaa kan gælde de 2 Lovforslag, som jeg skal anbefale, men jeg vil dog som en forudgaaende anbefalende Bemærkning sige, at jeg har det Indtryk, at jo flere Konventioner der vedtages herhjemme og andre Steder, jo stærkere fremmer man den internationale Lovgivning paa disse Omraader, og jo færre der vedtages, des mere svækker man den, og jeg tror, at man ud fra Arbejdersynspunkter har den allerstærkeste Interesse i at fremme en international Lovgivning. Derfor takker jeg den højtærede Regering, fordi den har givet Rigsdagen Lejlighed til at beskæftige sig med disse Forslag.

Det første af Lovforslagene angaar en Ratifikation af en international Konvention angaaende Landarbejderes Forenings- og Organisationsret. I Artikel 1 i denne Konvention staar der, at de Medlemmer, der ratificerer Overenskomsten, „forpligter sig til at sikre samtlige Personer, der beskæftiges ved Landbrugsarbejde, samme Forenings- og Organisationsret som Industriens Arbejdere og at afholde sig fra enten ved Lovbestemmelser eller paa anden Maade at træffe nogen Foranstaltning, der har til Hensigt at indskrænke denne Ret for Landarbejderne“. Det er Konventionens egentlige Indhold, at man sikrer Landarbejdernes Organisations- og Foreningsfrihed, og for at kunne ratificere denne Overenskomst kræves der ingen Ændring i den bestaaende Lovgivning, idet det er grundlovsfæstet ved Grundlovens § 85, at Borgerne her i Landet har Ret til uden foregaaende Tilladelse at danne Foreninger i hvert lovligt Øjemed, og ingen Forening kan ophæves ved Regeringsforanstaltning. Selve Landarbejderes Organisationsret er altsaa i Princippet i hvert Fald grundlovsfæstet, og det vil derfor ogsaa være rimeligt, at vi ratificerer denne internationale Konvention.

Under Behandlingen i Socialraadet er der blevet rejst Spørgsmaal om, hvorvidt § 13 og § 14 i Loven om Anvendelse af udenlandske Arbejdere, den saakaldte Polaklov, var en Hindring for en Ratificering af denne Konvention. Der staar i disse Paragraffer, at de stedlige Politimestre kan skride ind i Arbejds- og Kontraktsforholdet og foretage Mægling, og hvis der ikke opnaas Mægling, kan Dommeren afgive Kendelse. Man har i den Anled-

ning fra Regeringens Side forespurgt det internationale Arbejdsbureau, hvorvidt disse Bestemmelser kunde være en Hindring for Konventionens Ratifikation, og Raadet har svaret, at de nævnte Bestemmelser maa anses for at være saa specielle, at de ikke kan frembyde nogen Hindring for Konventionens Ratifikation uden Lovændring. Det praktiske Forhold er ogsaa det, at Polakkerne eller andre udenlandske Arbejdere, som kommer herind i Landet, benytter deres Ret til Organisation og i al Almindelighed er Medlemmer af Landarbejdernes Forbund, saaledes at der vistnok praktisk talt ikke paa dette Omraade kan siges at være nogen Hindring for denne Konventions Vedtagelse. Som en anbefalende Bemærkning kan jeg tilføje, at saa vidt jeg kan se, kan denne Konvention absolut ikke komme til at koste Landet noget, og dette maa jo være en Grund for Venstre og det konservative Parti til at kunne gaa med til denne Konvention. England har for sit Vedkommende vedtaget den. Det samme gælder Randstaterne, Estland og Finland, i Indien er den ratificeret og ligeledes i Sverige og Czekoslovakiet. Jeg skal med disse Ord anbefale, at den høje Rigsdag vedtager dette Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Landarbejderes Forenings- og Organisationsret.

Det andet Lovforslag, som vi i denne Sammenhæng behandler, er Forslag om Ratifikation af en international Konvention angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde. Der siges i Konventionens Artikel 1, at Børn under 14 Aar maa kun udenfor Skoletiden beskæftiges ved Landbrugsvirksomhed, og hvis saadan Beskæftigelse finder Sted udenfor Skoletiden, skal den være af en saadan Karakter, at den ikke indvirker skadeligt paa deres Skolegang. Det samme, som gjaldt det andet Lovforslag, gælder ogsaa her, at nogen Ændring i den bestaaende Lovgivning vil ikke være nødvendig som Følge af Ratifikationen. Der siges i Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, der afløste den gamle Tyendelov, at Børn maa ikke anvendes til Arbejde i den Tid, de søger Skole eller gaar til Konfirmationsundervisning, og de skal have den fornødne Tid til Forberedelse til Skolen og Konfirmationsundervisningen, saaledes at denne Bestemmelse i § 19 i Loven om Retsforholdet i Virkeligheden fuldt ud opfylder den Betingelse, som Konventionens Artikel 1 fastslaar. I Artikel 2 i Konventionen siges